

## Η νέα δανειακή σύμβαση είναι αναγκαία αλλά όχι ικανή να μας βγάλει από την κρίση.

TOY NOTH ΜΗΤΡΑΚΗ\*



Η οικονομική κρίση που δοκιμάζει τις αντοχές της Ευρωζώνης εδώ και πολλούς μήνες έφερε στην επιφάνεια πολλές αδυναμίες του Ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Στην πλειονότητα των περιπτώσεων η Ευρώπη αντέδρασε καθυστερημένα και σίγουρα όχι επαρκώς απέναντι στις αγορές και λειτούργησε με λογιστική νοοτροπία η οποία μπορεί να είναι απαραίτητη αλλά δεν είναι επαρκής για να λύσει τα μεγάλα διαρθρωτικά προβλήματα που η Ευρωζώνη ως σύνολο αντιμετωπίζει.

Η Ευρώπη αποδείχτηκε ανέτοιμη για την κρίση. Το Ευρώ δεν ήταν «παντός καιρού». Υπάρχουν θεσμικά κενά στον σχεδιασμό της Ευρωζώνης, διότι το κοινό νόμισμα δεν συνοδεύτηκε έγκαιρα από τα κατάλληλα νομισματικά και δημοσιονομικά εργαλεία. Χρειάζεται η Ευρώπη να έχει το πλήρες οπλοστάσιο ενός κοινού νομίσματος και όχι ένα μέρος αυτού. Για να ξεπεραστεί οριστικά η κρίση χρειαζόμαστε περισσότερη και όχι μια διχασμένη Ευρώπη. Μια Ευρώπη της αλληλεγγύης στην οποία κάθε κράτος μέλος θα εφαρμόσει την εθνική του ευθύνη.

### Αμετάκλητη απόφαση το Ευρώ

Προσωπικά, δεν πιστεύω στην Ευρώπη των δυο ταχυτήτων. Δεν μπορεί να υπάρχει, τέτοια Ευρώπη. Και πρέπει να καταλάβουν όλοι ότι το ευρώ είναι μία αμετάκλητη οικονομική και πολιτική απόφαση των κρατών-μελών που συμμετέχουν και δεν είναι μια προσωρινή σχέση.

Δεν μπορεί δηλαδή να χρησιμοποιήσουμε το ευρώ για 5 ή 10 χρόνια και μετά βλέπουμε. Αν υιοθετήσουμε, την λογική που κάποιοι προτείνουν, να υπάρχει δυνατότητα εθελουσίας ή μη εξόδου από το Ευρώ, τότε το Ενιαίο νόμισμα δεν θα μπορέσει να εκπληρώσει την αποστολή για την οποία δημιουργήθηκε: την ολική απομάκρυνση του συναλλαγματικού κινδύνου εντός της Ευρωζώνης.

Ολόκληρη η Ευρώπη αντιμετωπίζει δημοσιονομικά προβλήματα. Και χρειάζεται δημοσιονομική πειθαρχία συνδυασμένη με πολιτικές ανάπτυξης και ρευστότητας.

Έχω εδώ και χρόνια τονίσει, ότι λύσεις μόνο μακροχρόνιας λιτότητας δεν θα φέρουν αποτέλεσμα, καθώς σε ένα περιβάλλον ταχύτατης ανάπτυξης των αναδυόμενων αγορών θα οδηγήσουν σε σχετική συρρίκνωση της Ευρωζώνης στο παγκόσμιο οικονομικό στερέωμα. Όταν η Κίνα, η Βραζιλία, η Ινδία και η Ρωσία, αναπτύσσονται ταχύτατα, εμείς δεν μπορούμε να μείνουμε στάσιμοι.

Από το 2000 έως το 2008 η συνολική παραγωγή των παραπάνω χωρών, προκάλεσε μια αύξηση κατά 30% στην παγκόσμια παραγωγή. Η Κίνα συνέβαλλε μόνη της, τουλάχιστον στο ήμισυ αυτής της αύξησης.

Πριν από έξι μήνες, σε ημερίδα που είχε διοργανώσει στο Βερολίνο το Ινστιτούτο «Konrad Adenauer» και είχα την τιμή να συμμετάσχω, είχα επισημάνει ότι «κατανόω τους φόβους και τις ιστορικές ευαισθησίες για το θέμα του πληθωρισμού, όμως αυτή την στιγμή η μεγάλη απειλή που κινδυνεύει να εγκλωβίσει τις Ευρωπαϊκές οικονομίες είναι ο φαύλος κύκλος της στασιμότητας και του αποπληθωρισμού».

Μέσα σε αυτό το χρονικό διάστημα η ΝΔ με τις προτάσεις της πέτυχε το θέμα της ανάπτυξης να βρίσκεται στον πυρήνα της προεκλογικής συζήτησης ενώ και σε άλλες χώρες, όπως στη Γαλλία, η πολιτική της αυστηρής λιτότητας, αμφισβητήθηκε έντονα.

### Περισσότερα νομισματικά εργαλεία

Ανεξάρτητα από τις εθνικές επιδιώξεις, η ΕΕ οφείλει να αναζητήσει παράλληλα με την δημοσιονομική πειθαρχία μια σειρά από δραστικές παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ). Το θέμα της έκδοσης νέου χρήματος, πρέπει να εξεταστεί υπό το πρίσμα μιας περισσότερο αναπτυξιακής προοπτικής ενώ ένα άλλο θέμα που πρέπει να έρθει στο επίκεντρο του κοινοτικού διαλόγου είναι η έκδοση Ευρώ-ομολόγων. Κοινών ομολόγων δηλαδή για τις χώρες-μέλη της Ευρωζώνης, ώστε να εκμεταλλευτούμε τις συνέργειες που μας επιτρέπει το μέγεθος της. Με την ίδια οπτική θα πρέπει να εξεταστεί και η έκδοση Ευρωπαϊκών ομολόγων για την εκτέλεση μεγάλων ευρωπαϊκών έργων.

Διαφωνώ με πολλούς που λένε ότι η χρήση περισσότερων νομισματικών εργαλείων είναι αντίθετη έννοια στην έννοια της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Πιστεύω ότι λειτουργεί συμπληρωματικά, δημιουργεί ένα οπλοστάσιο, το ίδιο οπλοστάσιο που έχουν τα άλλα μεγάλα παγκόσμια νομίσματα. Και αυτό θα έστελνε και μηνύματα. Για παράδειγμα, μία πιο δραστική παρέμβαση της ΕΚΤ θα έστελνε το μήνυμα ότι η Ευρώπη δεν στηρίζεται αποκλειστικά και μόνο τις αγορές αλλά μπορεί και μόνη της, βραχυπρόθεσμα να αντιμετωπίσει μεγάλες κρίσεις ρευστότητας, μεγάλα προβλήματα δανεισμού.

Στόχος όλων αυτών των παρεμβάσεων είναι η βελτίωση των ευρωπαϊκών υποδομών, η επανεκκίνηση συνολικά της ευρωπαϊκής οικονομίας, η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, η ανάπτυξη. Πρέπει όσο τίποτα άλλο η ΕΕ να αξιοποιήσει το συγκριτικό της πλεονέκτημα που δεν είναι άλλο από το ανθρώπινο δυναμικό που διαθέτει και να στραφεί στην ανάπτυξη, στην δημιουργία μιας κοινωνίας γνώσεων και τεχνολογικών επιτευγμάτων έτσι ώστε να πορευτεί με επιτυχία προς το μέλλον.

Πρέπει να εστιάσει δηλαδή, στα σημεία που μας ενώνουν, στην κοινή μας πορεία παρά στα στοιχεία που μας χωρίζουν.

### Ευρωπαϊκή προσήλωση

Αναμφίβολα, οι τελευταίες εξελίξεις στην ΕΕ με τους εθνικούς εγωισμούς και ανταγωνισμούς συμβάλλουν στην αύξηση του ευρωσκεπτικισμού. Αυτό όμως δεν πρέπει να πτοεί αλλά να μας πεισμώνει. Προσωπικά θεωρώ ότι δεν υπάρχει κανένας οικονομικός ή πολιτικός λόγος να καταρρεύσει η Ευρωζώνη. Η Ελλάδα πρέπει να μείνει και είναι απόλυτα προσηλωμένη στην ιδέα της Ε.Ε. Πιστεύω σε μία ισχυρή Ελλάδα, μέσα σε μία ισχυρή Ευρώπη. Και αυτή είναι η θέση της ΝΔ, το κατεξοχήν Ευρωπαϊκό κόμμα στην Ελλάδα. Βέβαια, η Ελλάδα, για να πετύχει χρειάζεται σκληρή δουλειά, τολμηρές αποφάσεις και ένα αποτελεσματικό πρόγραμμα δημοσιονομικής προσαρμογής.

Το 2008 είχαμε την παγκόσμια οικονομική κρίση, για την ακρίβεια μια πιστωτική -χρηματοοικονομική κρίση η οποία εξελίχθηκε σε κρίση

ελλείμματος, και στην συνέχεια έγινε η κρίση χρέους που αντιμετωπίζουμε σήμερα. Η Ελλάδα επηρεάστηκε, διότι προ κρίσης είχε υψηλό επίπεδο δημοσίου χρέους και διότι δεν είχαμε προχωρήσει αποφασιστικά τις προηγούμενες δεκαετίες στις απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές. Δεν επηρεαστήκαμε όμως μόνο εμείς. Όλες οι χώρες της Ευρωζώνης είδαν τα ελλείμματα τους να διογκώνονται περίπου κατά 6%. Δυστυχώς, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ άργησε να δράσει. Και όταν έδρασε, με την πολιτική που ακολούθησε, μας οδήγησε στον φαύλο κύκλο της ύφεσης με τραγικές συνέπειες που όλοι γνωρίζουμε και βιώνουμε.

#### Τι κάνουμε τώρα:

Τώρα που δοκιμάζεται το σύγχρονο Ελληνικό κράτος το πολιτικό σύστημα πρέπει να δει κατάματα την πραγματικότητα. Να αντιμετωπίσει την αλήθεια και μη δημιουργεί αυταπάτες στην ελληνική κοινωνία. Να αναλογιστεί τις ευθύνες του και να κάνει τα δικά του αναγκαία βήματα για την επίλυση των προβλημάτων προκειμένου να σταθεί η χώρα και πάλι στα πόδια της.

Δυστυχώς, η προεκλογική περίοδος που τελειώνει σε λίγες ώρες, απέδειξε ότι ούτε το ΠΑΣΟΚ, ούτε τα μικρότερα κόμματα διαθέτουν ένα πρόγραμμα που να απαντά στις ανάγκες της Ελληνικής οικονομίας. Η «συγγνώμη» του κ. Βενιζέλου δεν συνιστά πολιτική πρόταση, από την στιγμή που δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένες προτάσεις για τον δημόσιο τομέα, την αξιοποίηση της περιουσίας του δημοσίου, τις ιδιωτικοποιήσεις, την τόνωση της επιχειρηματικότητας κ.α. Τα μικρότερα κόμματα (δεξιά και αριστερά) παρακάμπτουν το ζήτημα της δημοσιονομικής προσαρμογής επαναλαμβάνοντας με άλλα λόγια το σύνθημα «λεφτά υπάρχουν» που πλήρωσε «τους μετρητοίς» ο Ελληνικός λαός. Πρέπει λοιπόν να γίνει αντιληπτό ότι τίποτα δεν θα αλλάξει αν δεν αλλάξουμε εμείς οι ίδιοι. Αν δεν δουλέψουμε εμείς οι ίδιοι.

Είχα επισημάνει από την περίοδο του πρώτου Μνημονίου, ότι για να πετύχει το πρόγραμμα δημοσιονομικής πειθαρχίας υπάρχουν δύο προαπαιτούμενα: πρώτον, να λειτουργεί η αγορά και δεύτερον, να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή. Δυστυχώς η αγορά δεν λειτουργεί εδώ και καιρό, και από την κοινωνική συνοχή που επιδιώκουμε, όλα δείχνουν ότι ελλοχεύει ο κίνδυνος κοινωνικής έκρηξης. Η ανάγκη δημοσιονομικής πειθαρχίας είναι σαφώς επιβεβλημένη. Πρέπει όμως να συνδυαστεί με ένα άλλο μείγμα πολιτικής που μας δίνει την δυνατότητα να πετύχουμε τον στόχο μας.

Η Ελλάς αντιμετωπίζει και την περίοδο προ- Μνημονίου αλλά και την περίοδο μετά Μνημονίου, προβλήματα και ελλείμματος και ύφεσης και χρέους, Προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπιστούν παράλληλα και συγχρονισμένα.

Οι στόχοι λοιπόν είναι δύο: Επίτευξη Ισοσκελισμένων Προϋπολογισμών και Υψηλοί Ρυθμοί Ανάπτυξης. Για να τους πετύχουμε πρέπει να κινηθούμε γύρω από τρεις βασικούς άξονες:

Πρώτον, η αναδιάρθρωση του δημόσιου τομέα, η αποτελεσματικότητα του δημοσίου. Πρέπει να δούμε «Πόσα» και «Γιατί» ξοδεύουμε και τι τελικά αυτά φέρνουν στην κοινωνία. Πρέπει να προχωρήσουμε σύντομα σε προϋπολογισμό μηδενικής βάσης. Να ξαναδούμε τα πράγματα από την αρχή, με έμφαση την μείωση των δαπανών. Λιγότεροι φόροι με λιγότερο κράτος πρέπει να είναι η κατεύθυνση που θα ακολουθήσουμε.

Δεύτερον, η προστασία της κοινωνίας, η οποία αυτές τις δύσκολες εποχές αποτελεί πρωταρχική υποχρέωση του πολιτικού κόσμου, διότι σήμερα βιώνουμε μια απότομη διάλυση του κοινωνικού ιστού. Βλέπουμε πολλούς Έλληνες πλέον να ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας και πάνω από 1,1 εκ Έλληνες να είναι αποκλεισμένοι από την αγορά εργασίας.

Τρίτον, η ανάπτυξη της οικονομίας, με προσέλκυση επενδύσεων. Με έμφαση στην παραγωγή και την εξωστρέφεια. Γιατί αυτή τη στιγμή η χώρα μας βιώνει ένα επενδυτικό κενό. Το δημόσιο δεν επενδύει παρά την πρόβλεψη του προϋπολογισμού γιατί δεν κατάφερε να δαμάσει τις άλλες δαπάνες. Ο Ιδιωτικός Τομέας δεν επενδύει διότι δεν είναι φιλικό το φορολογικό και ρυθμιστικό καθεστώς, η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας. Και οι ξένοι επενδυτές δεν έρχονται γιατί δεν έχει αυξηθεί η σταθερότητα της χώρας μας.

#### Οι αλλαγές στο πρόγραμμα

Η νέα δανειακή σύμβαση είναι αναγκαία αλλά δεν είναι ικανή να μας βγάλει από την κρίση. Μας δίνει τη δυνατότητα να κάνουμε τον Ιούνιο ουσιαστικές παρεμβάσεις. Ποιες είναι αυτές;

Πρώτον, απαιτείται φορολογική και ρυθμιστική μεταρρύθμιση: Με χαμηλότερους φορολογικούς συντελεστές και για τις επιχειρήσεις και για τα φυσικά πρόσωπα. Σήμερα με αυξημένους συντελεστές το έλλειμμα αυξάνει και τα έσοδα μειώνονται. Στόχος μας είναι η επανεκκίνηση της οικονομίας. Θέλουμε να προσελκύσουμε επενδύσεις ώστε να μειώσουμε την ανεργία και να δώσουμε μια ευκαιρία στην χώρα μας. Για να χτυπήσουμε αποτελεσματικά την φοροδιαφυγή, χρειαζόμαστε ελκυστικότερους φορολογικούς συντελεστές, ένα πιο απλό και σταθερό φορολογικό σύστημα. Χρειαζόμαστε μια γενικότερη απλοποίηση των ρυθμιστικών διαδικασιών ώστε να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητα της χώρας. Αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών θα είναι να αυξηθούν τα δημόσια έσοδα. Να τονίσω ότι τα «χαράτσια» δεν συμβάλλουν τελικά στην μείωση των ελλειμμάτων διότι δεν παράγουν πλούτο. Απλώς οδηγούν τα νοικοκυριά σε απόγνωση.

Δεύτερον, αύξηση της ρευστότητας. Σήμερα υπάρχει πλήρης ασφυξία ρευστότητας στην αγορά. Αφενός, πρέπει το Δημόσιο να πληρώσει όλες τις εσωτερικές οφειλές του και να θεσμοθετήσει έναν αυτόματο μηχανισμό συμψηφισμού όλων των οφειλών προς και από τον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Αφετέρου, με την απαραίτητη ενίσχυση του τραπεζικού συστήματος αλλά και με την παροχή άμεσης ρευστότητας στην αγορά. Η έλλειψη ρευστότητας, εκτός των άλλων, θα επηρεάσει αρνητικά το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων, το οποίο είναι σήμερα παγωμένο.

Τρίτον, σταθερότητα. Το πρόγραμμα πρέπει να αυξάνει την ελκυστικότητα της Ελλάδος ως επενδυτικό προορισμό αντί να τη μειώνει. Οι συνεχείς αλλαγές στο φορολογικό πλαίσιο (15 νομοσχέδια σε δύο χρόνια) δημιούργησαν ένα διαρκές κλίμα αβεβαιότητας, το οποίο απωθεί πιθανές επενδύσεις.

Τέταρτον, κοινωνικές ανάσες. Να στείλουμε ένα σαφές μήνυμα ελπίδας στην κοινωνία, δημιουργώντας ένα δίκτυ ασφαλείας. Ένα δίκτυ ασφαλείας για τον χαμηλοσυνταξιούχο. Ένα δίκτυ ασφαλείας για τον μισθωτό. Ένα δίκτυ ασφαλείας για τους πολύτεκνους. Ένα δίκτυ ασφαλείας για όλες τις ευαίσθητες κοινωνικές ομάδες. Επαναφέροντας, αρχικά, τις συντάξεις των χαμηλοσυνταξιούχων και τα επιδόματα των πολυτέκνων. Όλο και περισσότεροι Έλληνες ζούνε κάτω από το όριο της φτώχειας, με δυσμενέστερες κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις.

Η Νέα Δημοκρατία είναι τώρα, η μόνη πολιτική δύναμη, που μπορεί να δώσει στον Τόπο βιώσιμη και αποτελεσματική κυβέρνηση. Είμαστε το μόνο κόμμα, που μπορεί να διασφαλίσει στον τόπο σταθερότητα, σιγουριά, ασφάλεια. Και, πάνω απ' όλα, να εφαρμόσει συγκροτημένο Εθνικό Σχέδιο, για να βγούμε από την κρίση, το ταχύτερο δυνατό. Να «κλειδώσει» την συμμετοχή μας στο Ευρώ και την ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρώπη. Να διαπραγματευθεί αποτελεσματικά με τους εταίρους μας μια συνολική στρατηγική ανάκαμψης ώστε να μπει ένα τέλος στην ύφεση και ξεκινήσει η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας.

Πιστεύω βαθιά, ότι η Ελλάδα μπορεί να τα καταφέρει. Οι Έλληνες – όπως το αποδείξαμε πολλές φορές στην ιστορία μας – μπορούμε να αντιμετωπίζουμε, ακόμη και τις πιο μεγάλες αντιξοότητες και να βγαίνουμε νικητές. Αυτό θα γίνει και τώρα. Φτάνει να μην αφήσουμε την χώρα μας να υποκύψει στις σειρήνες του λαϊκισμού. Να μην συρθεί στο φαύλο κύκλο της αστάθειας και της ακυβερνησίας.

\*Υποψήφιου Βουλευτή της Ν.Δ. στην Α' Αθηνών